

MINISTERIET FOR SKATTER OG AFGIFTER

Den 28. december 1976.

I anledning af spørgsmål 2 i finansudvalgets skrivelse af 8. december 1976 (Bil. 24.05.) skal man meddele følgende:

Spørgsmål 2:

Hvilke overvejelser har ministeren gjort sig med hensyn til fastsættelse af ensartede retningslinjer for forrentningen af kommunernes tilgodehavender fra eller skyldige beløb til kildeskattedirektoratet?

Svar:

Efter kildeskattelovens § 64 afregner staten over for den enkelte kommune den del af slutskatterne, der udgør kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter. Opgørelse foretages den 1. november i det år, hvori slutskatten for det pågældende kalenderår beregnes.

Udviser opgørelsen for en kommune, at kommunen skal tilbagebetale en del af de beløb, der i årets løb er udbetalt til kommunen, modregnes forskelsbeløbet snarest muligt fra den 1. november i de månedlige beløb, der tilkommer kommunen. Kommunen svarer ikke renter af forskelsbeløbet.

Udviser opgørelsen, at kommunen skal have udbetalt beløb ud over de i årets løb udbetalte beløb, udbetales det yderligere beløb den 1. november til kommunen i det omfang beløbet ikke overstiger 3 pct. af summen af de i årets løb udbetalte beløb. Der ydes ikke renter af det beløb, der således udbetales. Et eventuelt overskydende beløb udbetales med et tillæg på 12 pct. i månedlige rater over 3 år.

Pr. 1. november foretages endvidere afregning af beløb, som siden forrige 1. november er ført i tilgang eller til afgang som følge af ændringer i skatteansættelserne m. v. Disse beløb afregnes med et tillæg af 6 pct. for hvert år, der er forløbet siden den 1. november i året for slutskatteberegningen vedrørende det pågældende kalenderår.

Efter § 64 i den oprindelige kildeskattelov skulle der i forbindelse med afregningen for det forløbne kalenderår, der foretages pr. 1. november i det følgende år, beregnes et tillæg på 8 pct. til de beløb, som kommunerne skulle udrede eller have udbetalt.

Reglerne om disse 8-procentstillæg blev ved lov nr. 260 af 22. maj 1974 ophævet som led i en række spareforanstaltninger. Dengang budgetterede mange kommuner deres indkomstskat forholdsvis forsigtigt. Det bevirkede, at de a conto beløb, som de fik fra staten hver måned, blev for lave, således at mange kommuner ved slutopgørelsen pr. 1. november i det følgende år fik betydelige tilgodehavender.

Ved 1974-loven fritoges staten for at yde kommunerne 8-procentstillæg til disse tilgodehavender.

I de senere år har der gennemgående været bedre overensstemmelse mellem de budgetterede kommuneskattebeløb (og dermed de månedlige a conto beløb til kommunerne) og de kommunale slutskattebeløb.